

Sygn. akt X Ka 862/19

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w X Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Grzegorz Miśkiewicz (spr.)

Sędziowie SO Leszek Parzyszek

SR (del) Przemysław Radzik

Protokolant sekr. sąd. Anna Laskowska

przy udziale Prokuratora Wojciecha Peleszoka

oraz

oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o.

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 r.

sprawy

A. P.

oskarżonego o czyn z art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie

z dnia 10 kwietnia 2019 r. **sygn. akt IV K 374/17**

orzeka

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II zasądza od oskarżyciela posiłkowego spółki (...) sp. z o.o. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty oraz obciąża pozostałymi wydatkami postępowania odwoławczego.

Grzegorz Miśkiewicz

Leszek Parzyszek Przemysław Radzik

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 862/19

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2019 r. (sygn. akt IV K 374/17)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		A. T. P.	Oskarżony jest osobą niekaraną	Informacja KRK	1395
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---	NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp. 1	Zarzut	
	<p>obraza art. 2 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., poprzez wydanie wyroku uniewinniającego pomimo istnienia dowodów wskazujących na fakt zawinienia oskarżonego i fakt popełnienia czynu oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienie ich poprzez domniemanie niewinności oskarżonego, podczas gdy Sąd winien brać pod uwagę okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Rejonowy rozpoznając przedmiotową sprawę i ferując rozstrzygnięcie wziął pod rozwagę oraz poddał należytej analizie i ocenie całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy.</p> <p>Oparcie zarzutu apelacyjnego na naruszeniu art. 2 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. nie może być skuteczne. Przepis ten stanowi</p>		

normę o charakterze ogólnym, określającą cele postępowania karnego, znajduje rozwinięcie w dalszych przepisach k.p.k. i to one, jako przepisy normujące szczegółowo sposób prowadzenia postępowania mogą stać się podstawą zarzutu apelacyjnego, a nie wskazana norma o charakterze ogólnym. Podobnie należy ocenić powołania się przez pełnomocnika w wywiedzionej apelacji na naruszenie art. 4 k.p.k. Przepis ten, tj. art. 4 k.p.k. (statuujący tzw. zasadę obiektywizmu), zawiera ogólną normę postępowania nakazującą sądowi dochować wymogu obiektywizmu i nie może stanowić samodzielnej podstawy zarzutu apelacyjnego. Dla skutecznego podniesienia zarzutu obrazy art. 4 k.p.k. nie wystarczy ogólne stwierdzenie o braku obiektywizmu sądu, opierające się wyłącznie na subiektywnym odczuciu jednej ze stron postępowania karnego, w szczególności wynikającym z odmiennej - aniżeli dokonanej przez sąd pierwszej instancji - oceny materiału dowodowego. O braku obiektywizmu Sądu można mówić wówczas, gdy przez naruszenie określonych norm nakazujących lub zakazujących, sąd działa na niekorzyść określonej strony postępowania lub w sposób wyraźny faworyzuje jedną ze stron. Tymczasem z treści obszernego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wynika, że sąd pierwszej instancji miał w polu widzenia zarówno okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego.

Ocena dowodów zaprezentowana przez sąd meriti w pisemnych motywach zapadłego orzeczenia jest bardzo szczegółowa, uwzględnia

całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przedstawionemu wywodowi tego sądu nie można zarzucić stronniczości, braku logiki czy dowolności wnioskowania. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w swojej apelacji nie przedstawił żadnych argumentów – poza własną, odmienną oceną - które mogłyby prawidłowość tej oceny sądu pierwszej instancji zakwestionować. Skarżący nie wykazał, by ocena dowodów przeprowadzona została przez sąd pierwszej instancji w sposób dowolny, niezgodny z wymogami określonymi przez art. 7 k.p.k. Apelacja ma charakter bardzo ogólny, polemiczny i nie dostarcza żadnych konkretnych argumentów, które mogłyby wykazać wadliwość ocen i ustaleń sądu pierwszej instancji.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp. 2

Zarzut

obraza art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 4 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez nieobiektywne uznanie, że wyjaśnienia oskarżonego, które są przyjętą i dozwoloną w procesie karnym linią obrony są wystarczającym dowodem na to, że nie miał on zamiaru popełnienia zarzucanego mu czynu, podczas gdy z opinii biegłego i zeznań samego oskarżonego wynika, że

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

	ma on nierozliczone zaliczki z oskarżycielem posiłkowym, czym wyczerpał znamiona art. 284 § 1 k.k.
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Omawiany zarzut jest w znacznej części zbieżny z wcześniej omówionym zarzutem w pkt 1 (sfera sędziowskiej oceny dowodów), stąd też zbędnym jest powtarzanie wcześniejszej argumentacji zawartej we wcześniejszym fragmencie niniejszego uzasadnienia. Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób niewadliwy i kompleksowy, zaś dokonana przez sąd I instancji ocena dowodów nie nosi cech dowolności i nie wykracza poza ramy określone w art. 7 k.p.k. Przypomnieć należy, iż przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych, a w konsekwencji dokonane przez sąd ustalenia faktyczne, pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k., jeśli są poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowią wyraz rozważenia wszystkich okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, i są zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostały wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Skarżący - opierając się na selektywnie dobranym materiale dowodowym – podejmuje próbę formułowanie tez i twierdzeń nie zwracając uwagi na wymowę całości materiału dowodowego. Takie postępowanie pełnomocnika oraz sposób prezentacji argumentów należy ocenić jako dowolny. Sąd</p>	

Rejonowy prawidłowo uznał za wiarygodne w całości wyjaśnienia oskarżonego i słusznie uczynił je podstawą ustaleń faktycznych, bowiem są one spójne i logiczne, jak również znajdują potwierdzenie w dokumentach i zeznaniach świadków uznanych za wiarygodny materiał dowodowy. Sąd pierwszej instancji na stronach 8-19 uzasadnienia wyroku dokonał szczegółowej oceny wyjaśnień oskarżonego A. P., zeznań świadków jak również opinii biegłego (celnie wskazując sprzeczności i niekonsekwencje zawarte w wywodzie biegłego). Z treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku jednoznacznie wynika, jaki materiał dowodowy został obdarzony walorem wiarygodności oraz którym dowodom i z jakich powodów tego waloru odmówiono. Skarżący podnosi, że w interesie skarżącego było zaniechanie składania spółce własnych wniosków urlopowych czy też przedstawianie do rozliczenia pobranych zaliczek, co zdaniem autora apelacji utrudniało szybkie wyliczenie szkód, jakie spółka poniosła. Apelujący podniósł również, że oskarżony po wręczeniu mu wypowiedzenia był w siedzibie spółki i miał sposobność zwrócenia spółce całej dokumentacji i rozliczenia się z pobranych zaliczek. Autor apelacji pomija jednak trafne i prawidłowe ustalenia sąd meriti, że oskarżony nie wykorzystywał urlopu wypoczynkowego - odmienne twierdzenia w tym zakresie skarżącego opierają się jedynie na prostym zaprzeczeniu tej okoliczności. Ponadto pokrzywdzona spółka nigdy nie przedstawiła oskarżonemu wyliczenia nierozliczonych zaliczek i nie wskazała jednoznacznie określonej kwoty do zwrotu

której oskarżony miałby być zobowiązany. Wbrew twierdzeniom skarżącego nie można zasadnie mówić o zamiarze przywłaszczenia po stronie oskarżonego, skoro oskarżony nie unikał kontaktu ze spółką informując o swoim aktualnym adresie a kwota rzekomo nierozliczonych zaliczek nigdy nie została precyzyjnie określona. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że pokrzywdzona spółka prowadziła swoją księgowość w sposób wybitnie niestaranny, co powodowało, że pokrzywdzona spółka nie była w stanie jednoznacznie określić swoich roszczeń wobec oskarżonego ani też wyliczyć rzekomych strat poniesionych na skutek działań oskarżonego.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp. 3 i 4

Zarzut

obraza art. 7 k.p.k., polegająca na naruszeniu swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie przez Sąd że wypłata odsetek nie była nadużyciem uprawnień oskarżonego, podczas gdy prawidłowa ocena wypowiedzi oskarżonego dokonana przy uwzględnieniu swobodnej a nie dowolnej jej oceny oraz zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego wraz z materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków i samego oskarżonego prowadzą do wniosku, że oskarżony gdy został mu zablokowany dostęp do biura, dokumentów i systemu komputerowego świadomie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

	<p>z zamiarem popełnienia czynu przewłaszczenia mienia i działając na szkodę oskarżyciela posiłkowego dokonywał wypłat z rachunku bankowego spółki oraz obraza art. 7 k.p.k., polegająca na całkowicie dowolnej, a nie swobodnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, co skutkowało wyciągnięciem wniosków sprzecznych z zebraniem materiałem dowodowym, który prawidłowo oceniony dozwalał na dokonanie ustaleń faktycznych jednoznacznie umożliwiających przypisanie oskarżonemu winy zarzucanych mu czynów opisanych w art. 296 § 2 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wskazane zarzuty mają charakter wybitnie polemiczny. Argumentacja skarżącego sprowadza się do forsowania własnych ocen o konkluzji, bez jednoczesnego oparcia w materiale dowodowym i podważenia prawidłowości ocen oraz ustaleń poczynionych przez sąd pierwszej instancji. Skarżący w swojej argumentacji zdaje się nie dostrzegać, że pismo informujące oskarżonego o odwołaniu go z funkcji członka Zarządu wysłano na adres zameldowania oskarżonego i zostało zwrócone jako niepodjęte. Ponadto jak wynika z zeznań świadka M. C., oskarżony był w siedzibie spółki 19 lipca 2010 r., ale nie otrzymał wówczas ani wezwania do rozliczenia, ani odwołania z funkcji członka</p>		

Zarządu. Sąd Odwoławczy w pełni podziela ustalenia sądu rejonowego, że wypłata przez oskarżonego kwoty 46.881,01 zł tytułem odsetek za nieterminową wypłatę wynagrodzeń była decyzją z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem, i jako taka nie może wypełniać znamion zarzucanego A. P. czynu z art. 296 § 2 k.k. Zarządzanie spółką wiąże się niewątpliwie z potrzebą decydowania i podejmowania ryzyka związanego z jej działalnością gospodarczą, zwłaszcza w sytuacji słabych wyników finansowych spółki i grożącej jej upadłości, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp. 5

Zarzut

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na:

a) przyjęciu, że oskarżony nie miał zamiaru popełnienia zarzucanego mu czynu wobec czego nie dokonał przewłaszczenia mienia Spółki i nie działał na szkodę spółki, podczas gdy do dnia wydania orzeczenia w niniejszej sprawie nie zwrócił oskarżycielowi wszystkich dokumentów finansowych spółki ani pieniędzy mimo że, co wynika z ustaleń Sądu był on jeszcze parę razy w siedzibie spółki już po wręczeniu mu wypowiedzenia umowy o pracę, a mimo to nie oddał spółce dokumentów księgowych ani nie rozliczył się z pobranych zaliczek, mimo iż jak sam przyznał w trakcie obszernych wyjaśnień składanych

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	<p>przed sądem I instancji wiedział, że ma nierozliczone zaliczki, co więcej oskarżony świadomie już po wręczeniu mu wypowiedzenia wbrew woli wspólnika spółki przelewał z rachunku spółki na rachunek prywatny środki finansowe należące do spółki czym w sposób oczywisty działa na szkodę spółki;</p> <p>b) przyjęciu że oskarżony nie popełnił zarzucanych mu aktem oskarżania czynów, podczas gdy materiał dowodowy tj. opinia biegłego, zeznania świadków oraz samego oskarżonego i prawidłowo ustalony stan faktyczny przeczą temu wnioskowi.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W ocenie Sądu Okręgowego, dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne poczynione zostały w sposób prawidłowy, a ocena materiału dowodowego pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. Autor apelacji nie zdołał podważyć trafności tych ustaleń i prawidłowości oceny dowodów. Zarzuty i argumentacja apelującego sprowadzały się tylko do polemiki z dokonaną przez sąd pierwszej instancji oceną materiału dowodowego oraz dokonanymi ustaleniami faktycznymi. Sad Okręgowy zwraca uwagę, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów oraz poglądami doktryny, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd I instancji z okoliczności ujawnionych w toku</p>		

przewodu sądowego nie odpowiada logicznemu rozumowaniu. Zarzut ten nie może sprowadzać się jedynie do samej polemiki z ustaleniami sądu wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnych uchybień w zakresie logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie materiału dowodowego. Możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu, nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych. W ocenie Sądu Okręgowego, apelujący przedstawił jedynie „swoją wersję” oceny materiału dowodowego, nie podważając tej dokonanej przez sąd meriti. Takie postępowanie apelującego jest oczywiście zrozumiałe, mając na uwadze interes procesowy reprezentowanej stronnym, jednakże tak sformułowana apelacja nie mogła być skuteczną i doprowadzić do postulowanego uchylecia zaskarżonego wyroku.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

W ocenie Sądu Okręgowego, wobec braku podstaw pozwalających na podzielenie zarzutów apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wniosek o uchylenie (pełnomocnik zmodyfikował

wnioski apelacji na rozprawie apelacyjnej) nie mógł zostać uwzględniony.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Sąd Okręgowy w toku kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia nie dopatrył się uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
NIE DOTYCZY	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2019 r. (sygn. akt IV K 374/17) w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd Okręgowy podzielił ocenę materiału dowodowego oraz ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji. Wywód zawarty w obszernych pisemnych motywach zaskarżonego wyroku objaśniający powody uniewinnienia oskarżonego od czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, jest spójny, logiczny i przekonujący w swojej wymowie, a przy tym oparty na pełnym materiale dowodowym. Analiza treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji jest prawidłowe. Stan faktyczny - prawidłowo ustalony przez sąd meriti - nie pozwala, wbrew twierdzeniom skarżącego, na uznanie sprawstwa i winy oskarżonego.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
NIE DOTYCZY	
Zwięźle o powodach zmiany	
NIE DOTYCZY	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	NIE DOTYCZY	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
NIE DOTYCZY		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
NIE DOTYCZY		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
NIE DOTYCZY		

4.1.	NIE DOTYCZY	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
NIE DOTYCZY		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
NIE DOTYCZY		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sąd Okręgowy o kosztach orzekł na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 13 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 r., obciążając kosztami postępowania odwoławczego oskarżyciela posiłkowego.
7. PODPISy	
Grzegorz Miśkiewicz Leszek Parzyszek Przemysław Radzik	